"אז נדברו"

בסייעתא דשמיא
פרשת תולדות
גליון מס' 117
לסדר: "וילך האיש הלוך וגדל עד כי גדל מאוד..."

זאת למודעי: הזמנים לפי אופק ירושלים בלבד.

כניסת שבת:
4.01

שקיעה!!!
ספק סקילה!
4.40

צאת השבת-
אשם תלוי!!!
5.15
ר"ת: 5.53

סוף זמן ק"ש
בשבוע הבעל"ט ויצא
מג"א: 8.04
גר"א: 8.51
מעוות לא יוכל לתקון

גיליון זה נתרם
לעילוי נשמת
מרת **רבקה** בת
ר' **שבח** ע"ה
ת.נ.צ.ב.ה

לזכות:
יוסף חיים בן יוכבד
ומרים חנה בת
פערל מרגלית
לנחת יהודית מהילדים,

שימו לב:
נשמח מאוד מאוד לשמוע תגובות הערות והארות...
גם ביקורת (שמא לשמוע..
בפלא: 0527130499

ניתן להשיג בדואר אלקטרוני, בת.ד:
A8447168@GMAIL.COM

לתרומות:
ניתן לשלוח:
בבנק באמצעות חשבון
45806 בנק דיסקונט 077

כמו כן ניתן לשלוח בדואר לכתובת רוזין 12 (על-) 10 ביתר עילית
עבור גיליון אז נדברו"
תודה מראש!!!

האתה בה בני עשיו אם לא ? ! ? ! ?

כאורה יש להקשות קושיה פשוטה: עשו הרי כל הימים היה מרמה את יעקב... הפשיט בקרים הוא היה מגיע עם כל מיני אומרות... הוא היה מעשר את המלח... את הבהרנים... ויעקב הרי באמת יקנה את כה. באמת אשר שמדובר באריוסט מיוק שטייט מפורש באורה: **ויאהבו יצחק את עשיו כי ציד בפיו!!!** אבל משום מה: כשיעקב רק הציע לעסה לרמות את יעקב שהוא עשיו... יעקב רק הכניר שם שמים... מיד יעקב קלט באות רגע שכה... כה לא כה... כה עבודה בעניים... **לכאורה למה** יעקב הסיק שכה יעקב אולי יוד פעם עשו **משאך** אותה? באמת הוא **שאך** אותה בכה שהוא רמה לעשר את המלח.. היום הוא המלט **לשאך** אותה בכה שהוא מעכיר שם שמים!!!

אתה יודע מי עזה את העשבהה השב"ר!!!

השב"ר הזה!!! שבכל מקום בארץ ובעולם הוא מצוים להביב סוכנים ובעשים... **חלק ממקום אחר!!! חלק לאבן האחרים!!!** בכל מקום אתה יכול **לשאך** אותה... **חלק מ"לשאך אותה אחרי!!** האחרים עוד שניה עדיים עליך שאתה לא משלנו...

מסיבה מאוד פשוטה:

היהדות הוא הנהגת **חיים!!!** הנהגת **חיים** שנכנסת לכל פינה בחיים!!! בשביל לשאך אותה אחרי... לא מספיק ללמוד כמה טקטיקות שיש אבל האחרים... כאן חייבים להיכנס **לאורח חיים** האחרי!! בדיוק לדעת חלק גדול מעיר **אורח חיים... אם** תצליח לשאך אותה... ולא תכנס לאורח **החיים** הנה... זה אם תהיה שאין מספר אחד אתה תפסס הרבה פרטים קטנים בדרך... כל מי שאי פעם ניסה **לשאך אותה אחרי..** לא רק שהוא לא הצליח אלא הוא ארר פרבי בחוק מתגלים...

פעם השב"ר הלמוד סוכן בשיבה... אמרו לו: אל תתרבה עם אל אחד... רק מתנדנד מול המ"... מישהו נגש אליו ושאל אותו שאלה היה פשוטה: באופה אתה אומרים הוא עה לו: בובמות אל עשים ושנים... לך תלמוד על הדקויות האלו... פעם השב"ר הלמוד סוכן בבית כנסת... הוא הלך מתוך הלבשה אחרת ומשך על כל הפרטים הרי קטנים... בסופו של דבר הוא הגיע עם כובע קנישט אבל בארבעים כה היה וויס בלקאן...

עשו היה מגיע כל יום ויבחק **ושאך** אותה פרומצ'ר... יבחק היה מהלך מינוכי ללכת על הגל הנה... **לשאך** אותה ראש קטן... מול **הישאקנות** של עשו...

והנה יום בהיר אחד... מגיע עשו. ויבחק... אבל הפעם הוא מדבר עדיין!! הוא מדבר מעם כמו בן תורה: כי הקדוה ה' לפני...

כאן פתאום נפלקה ורה אבומה אבל יבחק!!

לשאך אותה אחרי... כל כך, כל כך עובה לא יכול להיות שכה משאך!! ויבחק מיד קלט שהשאך הנה הוא רגיני מיבי... גם לא ומומש... לא יכול להיות שאתה עשו... עשו לא יכול להיות כנה מובנת... הוא לא יודע לשאך אותה כ"כ טוב...

ומיבינו השאקן היקר: כל פעם מחבש אנחנו (פגישים... ואתה משאך אותה מבין... לא נגיע לנו בהמיוב אותך לקיר ולהראות לך את הכיוון... אנחנו הולכים אותך על אות לא... אבל לטובתך!! אין לך מושג איך אנחנו מצלילים מבחוק מאחורי הגב שלך... אנחנו.. עוד אומרים... אבל יום אחד אתה תתקל בשום סמיטים שיעשו מתך בומ"ס... ולא יפסקו חוכך מפומייהו כל ההוא יומא...

למד לשונך לומר לא יודע שמא תתכלה ותתחז עוד לא יודע!! תאמין לי: אל אחד לא ובא אליך בעצות... אתה מתקדם לומר אני יודע... ובשביל כה אתה מוכן לדבר שטויות... אתה חושב שאתה (היה חושב בבהה עשה מכה... כה כמעט בלתי אפשרי לשאך אותה בתוך הבית מבחש... משחקים אפשר לעשות בכל מקום **חלק מהחיים!! החיים הם לא משחק!!** היהדות הוא **אורח חיים!!!** אם אתה רוצה לשאך אותך מקומך בחוץ... לא תגלה עליו... ונגן לו תורה **אמת --- ומיי** עולם!!

תם יושב אוהלים... ורווק הדר בברך ואינו חוטא.. מי עדיף

שניני ובודים בלב ונפש... שניני מאוחו שיעור... אותו חבר... מאותו בסטל לומודים... שניני יראי שמים... בני עליה... שניני בסך הכל לעשות רצון יוצרך הפבנו ותורתו במעיו...

אבל למרות כאת יש הבדל בינינו:

הוא... בלעי"ר נולד עם סטנדר בוד... יש לו נשמה גדולה... כל כולו קודש קודשים... הוא לא מתעניין בהבלי העולם הבה... אין לו שום יחד ליילים... עכשיו: כה לא שאין לו יחד הרע... בכא שיש לו!!! יש לו יחד הרע גדול מאוד ללכת לישן אחרי ארבע עשרה שעות של העמדה... ובאמת נדרש ממנו להתגבר על היחד הרע הבה... אבל עיינינק מוגזיק אוגאוגק הוא בכלל לא יודע מה שכה!!! בקובוד: ובוקע בטון של קדושה וטהרה!!!

עד כאן מה שהוא!!!! **ואילו אנחנו שלא בעד מלחמה...**

אני יש בן עליה לא פחות ממנו... בלי הרגשה יש לא פחות ממנו... ומאוד תשב לי הבדיוש: לא פחות ממנו!!!! אבל הניסיונות שלנו שם ישמור!! הנפילות שלנו הממנא לגלן!! המחלות את הכמן בטטיגן עבוד... תפלות עם כל הלב... המלחות עבומה... עד שכפוי.. כמו אמיר... בבוקר בהיר אחד ט-ר-א-ח!! אותו חבר הוא וסחב אותי ל.... והבנתי ב.... הטסקות טוטגלות... ואין בורך להחזיר יש בטעדת הלוחבי השירה... של אוזבך כל המבב רוח... ובלילה לעוך המוטה בעשך שבעל שעות ומים רבלך.. עד... עד שאומר חלילה... שוב מיבוק... עם כל הבריאן... עם כל ההשגות... עד הנפילה הבאה...

אני מקנא בחבר שלי!!!! אני מקנא ביחד הרע שלו!!! אני יש מחבה שיהיה לי כמה יחד הרע!! אתה יודע מה... אני אפילו מוכן לעבור את הלבירות שלו... איכה לבירות שהוא לבור... אחרי הכל כה עדיין **בעוך הקו!!!** יש אם הוא הבטל שעטיות מלומות בסדר... אחרי הכל כה **בעוך בהלמ"ד**... יש שהוא ביבר לשה"ר רח"ל... אבל יש כאן **עובד ה'** שבובר לשה"ר... הוא עדיין נמצא **בעוך המסלול...** אבל הניסיונות שלו:

כה יום אחד בבית המדרש... והיום השני בשאול תתגות... אני מרגיש כל הכלמן פיבול אישות!!! אני מרגיש פוסח על שני הסעיפים!! **אבל שב אני אומר: אבל אבן לא כן:** אני לא מגלון לו כה שאני לא רוחה ניסיונות... אני מוכן!! אני יודע שכה כל הרעיון!!!

אבל אם יש הסברות לבור ניסיונות סוגיות כמו החבר שלי... אבל למה נברא חלקי... למה נבר לי לבור ניסיונות הרבה יותר קשים!! הרי בסופו של דבר שניני עובדים מאוד קשה... שלנינו יש ניסיונות קשים ומרים... כל אחד בתחום שלו.. אבל למה לי נבר שהניסיונות שלי יהיו בבוהמא ובכסף ובטוח... ואילו הוא... הניסיונות שלו הם בכלמן מ"אב

מרוה מנו: הרי בזיהיק יש שבע מדורים!! כל אחד על שאלטיר יותר גבוה מהשני!! נגנה שגם אני ועם חבר שני ניכנס חלילה לגיהנום!! שניני (בטרם לתקן את מה שקלקלנו!!!! סלת הלבירות שלו התאולו ונאמרו רמלים על בטול תורה... מקומו בקומה ראשונה בחדר מספר **59643**... ואילו אני... עם הניסיונות והפולות הנוראות מספר **5655756**... למה שאשנה כה בכלל לא מספיק לי... אותו יכלו לקומה התחתונה מספר מספר... קומה שאני אשכל יותר מלנו בשמים בגלל שמשים (נגנו לי ניסיונות יותר קשים? מה אני אשקר!!

הקושיה הנו לכאורה כבר בתקפת מפרשת השבוע:

הקב"ה מגלה לעם ישראל: **אֲהַבְתִּי אֶתְכֶם אָמַר יְהוָה וַאֲמַרְתֶּם בַּמֶּה אֲהַבְתָּנוּ: הֲלוֹא עֵשָׂו אָח לְיַעֲקֹב נְאֻם יְהוָה וָאֹהַב אֶת יַעֲקֹב: וְאֶת עֵשָׂו שָׂנֵאתִי** עם ישראל שואל את הקב"ה: אתה אוהב אותנו למה? מה היחוס שלנו? עונה הקב"ה: הוי שני אחים! עשו ויעקב!! את יעקב **א-ה-ב-ת-י** ואת עשו **ש-נ-א-ת-י** כתוב כאן שתי סיבות למה אני אוהב אתכם: א. בגלל **שאהבתי** את יעקב!! ב. בגלל **שנאתי** את עשו!! **אני לא מבין:** בשלמא שהקב"ה **אוהב** את יעקב **ולא אוהב** את עשו... כי סלת סלת לכל אחד מהם... אופה שהוא אחת... לשניהם הוי ניסיונות!! משניהם (בדש הבמלמדד!! יעקב הבמלמדד ועשו לא הבמלמדד!! כן סיבה מספקת שיעקב יהיה **אהוב** ועשו לא...

אבל ואת עשו **שנאתי!?!** כה (שלמד שבאותה מידה שהקב"ה **אוהב** את יעקב!! כנה הוא **שונא** את עשו!!!! למה??? למה עשו כ"כ **שונאי**... מה תשאלו... בגלל שהוא עשה כ"כ הרבה לבירות... מה אפשר לעשות... הרי כתוב: כשהייתה עוכרת על פתחי תורה שלי ועכר יעקב רץ ומפרכם לנפת עוכרת על פתחי עבודת מלכים... אבל לכבוד **באהבה** מוחמת אני מבין למה הוא לא כנה... אבל להיות כ"כ **שונאי**... להיות"ן כ"כ... ולא מה??? לא הבנתי שהוא קובל מעבד בריאות??? למה??? לא מה ולמה??? מה הוא אשם??

בשה אני אשם שקבלתי מעדים קשים??? מדוע (ירד חלקי מחברי הם יושב האוהלים למה כשחבר שלי לא יתמוד בדקויות שלו הוא רק **לא יצבה**... ואילו כשאני חלילה יפול בהתמודדויות שלי... מפחיד לקרא מה כתוב בספה"ק על החרון אף והכעס והעונש...

פנימיות העניין המבואר במאמרי הנכתב בעמוד האחורי של הגיליון, ע"פ דעתו של העורך בלבד ללא אחריות כלל... ניתן להעיר להאיר ולחלוק ולסתור.

ההבלו.. סלמה.. איפה באר שבע??? אחרי בומת קמה... המשוך... המשוך... תגדור כשיגמר לך הדלק...

באר שבע!!! שמעת פעם על הדור הזה??? עיר חדי מדברות... (ופעם שמה טיולים... מלא ערבים... בדואים... חוס של גב... ומה שהכי הכי... עיר פרומת... המוד בלוח שנה: השקיעה באיפה, בני ברק, ירושלים... אח"כ שמה בסלל... שקיעה בבאר שבע... המוד השקיעה (גמרת שמה... נכה **אנחנו**... אשרי גוש דן והצפונים... המיומנים **לבאר שבע**... אבל משש מה אם משים לב אבותינו הקדמונים- אברהם ובתוך ויעקב? המיומנו למקום הזה ברגעונות!! הרבה יותר מכל מקום!! יותר אפילו מירושלים!! איפה שהפעם... אחשש בראשית... אפילו **באר שבע:** סולמו של יעקב... הקשה בשמים!! והלוזה איפה הרגלים של הסולם? **בבאר שבע!!!** אברהם (ועד ארצים בשביל הקרשים של המשכן.. איפה? **בבאר שבע!!!** אברהם קורא בשם ה'... איפה? **בבאר שבע!!** יעקב אבינו כשהבא (בל בעשיו עשה מצבה... איפה? **בבאר שבע!!!** ובתוך אבינו יש כל מיני מרובות מסתרות על כל מיני בארות... אחרי שהבא אחר עם כל המרובות לאיפה הבא הלך? ובלו משם **באר שבע!!!** יום הכיפורים בשעה בלוא במקא... אברהם אבינו עקד את יצחק בנו בהר המוריה... הלקחה הסתומה... אברהם כבר התפלל שמה תפילת מנחה... עשה מה עם (לילה... איפה אברהם מפלל (לילה? בבהכ"ס המורבה? לא!! בשובת מוץ? לא!! אולי באור המיוחד? גם לא!! אל? איפה? **ושב אברהם אל נעריו וילכו יחדיו אל באר שבע...** אברהם אבינו מוד תפר לשובנים של **באר שבע...**

כראה שיש שמה משהו מיוחד **בבאר שבע**... ואפילו כל ישראל מ... מדן!!! ועד... עד איפה? עד **באר שבע!!** לשה עד **באר שבע!!** (ראה לך שפה בללל ששם (אמר הפלקה לא!! מרמת פה משהו יותר עמוק... אבל אברהם כתב **וירדוקו עוד דן!...** כשהבא הגיע לדן בשם כתוב... הבא ראה שלבשיבו בנו שם מטא... ו... ואיפה הבומות תפרו? **בבאר שבע!!** בלא אומרת שיש משהו שמתמון בדן ומגיעה המעגל שלו מלוויה במולת קסם ששמה **באר שבע!!** (הא יקר... אם ת"ו יקרה לך שאתה מאבד את הבלמות ב(מ) דן בשאבדת הגלות... אל תבהל... המשוך לסולם נכה... מקסומות **בבאר שבע** אתה מגלה... יש מוקשות שמתמוקות בדן ומסתמומות **בבאר שבע!!**

מהזה מה יש שם בבאר שבע? אינה סוד גדול מסתתר מתחת לפני הדור הרדומה והבדולות ב-א-ר ש-ב-ע???

ובכלל... אתה יודע למה קוראים לעיר הזו **באר שבע???** משמע סיפור: אברהם חפר באר... הגיעה עבדי אבימלך ונלחמו... בא אברהם והכיבו את אבימלך על מה שעבדו שם... אבימלך קובל את האמבה... הבטח... עשו ברית... אבל!!! אברהם עדיין לא (ראל!!! אברהם לקח שבע כבשים... ודרש מאבימלך שהשבע בשביל האלה יהיו לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת!! **ואמר!!!!** קוראים למקום הזה **באר שבע**... הבשלה: מה זה תשוב כל הסיפור הזה... מה זה (עד אלי... מרובות על בארות... שבע בשים... **מה טמון פה בכל הסיפור הזה???**

אברהם מגיע לעיר עם כל הרוגניות שלו... עם כל הכסף אשר עשו בארן... והנה... לפתע פתאום... ללא הודעה מוקדמת הגיעה כוחות הרע ומוצלת ממנו בכוח את כל הרוגניות שלו... בא אבימלך ולוקח את שרה... מאוחז יום אל אשתו... ברוחות... כי עדור עדר ה'... מלך אבימלך והשתמוה לרגלי אברהם אבינו והתחנן לפניו: שיסלח לו!!!! אברהם אבינו (מוכן) לסלח כוחות הרע!! הוא מוכן אפילו להתפלל עליהם.. אבל אברהם מגיב בגאות לאבימלך: **אני רוצה שתעשה לי פעמים קטן!!! בא לעשה הסכם הדדי:** אני מבטיח מקבל על עצמי שהיום לא לשקוף בך... אני לא אעבור בכוחות הרע.. **אבל יש אתה...** אני רוצה שיש כוחות הרע שמתיבו שהם לא מעניים בו!!!! ואמר אברהם אבינו אשבע!! ההסכם נחתם!! בן עליה יקר: זה בסדר!! מהיום אתה יכול להיות רגוע...

אם אתה בגבע בתרש... תהיה סמוך לך בבית ה' כל יומי חייך... יש לך בטוח!!! יש פעמים קטן!!! הסכמה בלאומות.. מאבן אומה בין כוחות הטוב לכוחות הרע!! כלומר שאנחנו לא נכנסים ברשות של כוחות הרע... כנה אין לכוחות הרע רשות להיכנס בארץ הבית מדרש שלנו... אם אתה בבית מדרש אתה שמור!!!! אין רשות לכוחות הרע להתערבות בך!! אמר רבי שמעון בן יוחאי כל הנותן דברי תורה על לבו מעבירין ממנו עול עשרה דברים קשים מ' הרהורי עבירה ב' הרהורי חרב ג' הרהורי מלכות ד' הרהורי שטות ה' הרהורי יצר הרע ו' הרהורי זנות ז' הרהורי משה רעה ח' הרהורי עול כשר וסב י' הרהורי דברים בטלים

אבל... מה יקרה אילוה ומה... כן... שמא... ואולי... אילוה... וקרה ואנו בחור ישרה טיפה ובא... טיפה פעל... טיפה מעד... (פילה הני קטנה ברוגניות... כהו!!! **עד כה כבר אין מספיק קוו!!!** כל ההסכם בין אברהם לאבימלך כה רק כלפי שרה!! כלפי מי שנמצא שהנה באוהל... בו כוחות הרע מוצהרים לא להתערב.. אבל מי שיצא האוהל.. יכול אבימלך לקחת אותו... יש רשות ליבר הרע להתערבות בו רע"ל... **אבל לא!! כה מאמן לא מוצא לא מוצא מן בדיני אברהם!!!** אברהם יודע שיש לבנים הני טובים שלו... לכל אחד יכול לקרוא פעם אינה ההרהורי שטות.. ההרהורי יצר הרע... לכל אחד יכול לקרוא אינו מעיבה קטנה... ואם כל מעיבה הני קטנה בסמיים באמון של האנטות רגעיות מכוחות הרע

ראמנא לבן... הני הנסיך אבוד מראש ראמנא לישבן!!! **אברהם בורח מאבימלך עוד פעם בסטטוס קוו!!!**

והזכיר אברהם את אבימלך על אודות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך! אומר אברהם לאבימלך: אתה מושב שרק **את שרה** אסור לגזול!! **לא!! יש לך לגזול!! יש באחרת** אסור לגזול!!! יש כשהבן שלי יבא מהבאהל השמור של שרה... יש כשהוא יכול לעשות הבאר... יש כשהרוגניות שלו תהיה מעתה הבאמה... יש אבל אסור לגזול מאבן מה שכן יש לו... **אומר אברהם:** אני רוצה הבטחות מדשה עם תבטחה שלך **יש לי הסעד הבה!!!** ויקחו אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך וכרתו שניהם ברית!!! אבימלך מסכים... הוא חתם יש לי הסעד הבה בסטטוס קוו!!! הוא התחייב שיש כשבן לילה... יש לו לעבוד את האפשרות לעבור... אבימלך רוצה לעבור הבוטה... אבל לא!!! תבה!! לעבוד לא מאבן!! **ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשות האלה אשר הצבת לבדנה!!** עבה לו אברהם: לא מספיק לי התחייבות **אמא!!** אני בדיוק **בעד** התחייבות!!! **שבע יפול צדיק וקם!!** נבן שהבנים שלי יפלו לא פעם אחת ולא פעמיים... **שבע פעמים**... ומה אחרי **שבע** (פילות... עדיין **וקם!!!** אני רוצה **שבע** התחייבות שלו כל ו(פילה ו(פילה בתחייב שכוחות הרע לא יעבדו בבני יש אי שם ב(פילה...

על כן!!! **על כן קרא למקום ההוא באר שבע!!** כה מקום מאוד תשוב!! במקום הכה נחתם הסטטוס קוו בין כוחות הטוב לכוחות הרע!! שיש יש כשיש (פילה... יש כששבע יפול בדיוק... הני **וקם!!!** לא אחרי (פילה יש התחייבות שאפשר עוד לעבור...

הסולם של יעקב... ראשו אנחנו מגיע עד בית שמש... אבל איפה הרגלים שלו מונחות **בבאר שבע!!!** בחור יקר... יש אם (פעם אל תבהל.. **שבע יפול בדיוק וקם**... שמה לעזוק בעוך ב(פילה... מחכה לך שמה סולם... סולם גבוה גבוה... אם רק תתפוס את עצמך ועזוק.. אתה יכול לטפס בסולם כה ולהגיע עד השמים... **באר שבע** כה מקום מאוד תשוב!!! הוא (מצא אי שם בדרום!!! מוכן לכל מי שאושב ששם (אמר הקולם! יש כשלסלמים קורה -"**תלך תתע במדבר באר שבע...**" יש כשאושבים שכחה... מכאן כה כבר אל תבוא!!! מכאן (אתה כבר הגיע (לילה... הני **כי שמע אלוקים אל קול הנער באשר הוא שם!!** קורא מלאך ה' אל הגר מן השמים ואומר לה: יש **מהמאך** הני גדול שיש... הני באשר הוא שם!! איפה שאתה... באיפה תתבות שיהיה... הני שם יש (מצאת התחבות והרגלים של הסולם.. שאנחנ (מצא שם למטה באשר אתה שם... אבל הראש??? יש מגיע עד השמיים!!!

בתחילת הפרשה הבאה... יעקב אבינו ובתרך לתפוס את המלטלין ולבאת לדרך ארוכה ארוכה... לגלות האין סופית!!! מאיפה הוא ובאת מבאר שבע!!! הדבר המוזר שיכול (נחת בשדות של הגלות הארוכה... הוא הדבדה שיש באר שבע!! מה שרק יהיה... איפה שאהיה... עם אינה לבן שאור.. ולך מגיע מה יהיה גורל התריג מבווה.... מקומות... יש באר שבע!! מכל (פילה אפשר להתבונן...

אברהם אבינו (ועד ארצים בשביל הקרשים של המשכן... איפה הוא (ועד את אותו אשל? **וטע אשל בבאר שבע!!!** אתה יודע למה? אברהם יודע שתגדיים עם ישראל לקרוא לא (כון את הפסוק "**נפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל...**" הם תגדיים להסיר מפה מסקנות לא רצויות... בשביל מה בדיוק (לעוד **עצי שיטים עומדים!!!** מה זה **עומדים?** שמע תמיר מכד סכרם וכטל סיכוייס?? ת"כ: עומדים!! שעומדים לעד ולעולמי עולמים!!! יש כאן הבטחה: הקרשים האלו של אברהם אבינו מאוד ישארו עומדים ונקוסים... מה שיהיה ומה שלא יהיה... הקרשים האלו מאוד ישארו נקוסים!! מוכנים ומונחים לגאולה הקרובה... מאיפה קובלו הקרשים האלו כפה כאן? איך הם מגלומים את כל הגלות הארוכה הזו? אתה יודע מאיפה? הם (בן) לו **באר שבע!!** אני מכין אותך אומר אברהם: יהיו שבע (פילות אולם מוזר, גלגל, (וב, ובגדון, שלה, בית ראשון, בית שני, אתה חושב שאחרי שבע (פילות אפ בהזה לא!!! כה לא (אמר... מתכה לכם בית שישי שלמוד עוד ולגב (בחים!! יש אחרי שבע יפול בדיוק--- וקם!!! עדי שטים עומדים!!

כשאברהם אבינו מגיע לבן מוד בשם כתוב... הוא רואה את הפגלי כהב של בן.. הוא רואה גלות עשרת השבטים!! הוא רואה לגבי עדיו כליון!! אינה רוח של אברהם אבינו שבה אלוקי שבהה מגיע לבאר שבע... בגלות יהודה... שלומ אותנו שיש כשיש... הני את מובה ומעבר אל (מיו... בואו ובואו יש כשבריים בפלה... הני הסולם עומד (יבב מוכן... לקבל אותך שב ולגלות אותך עד... עד השמים... ויש אברהם אל (מיו... בואו ובואו (מיו... בואו אתו **לבאר שבע**... תשב לי מאוד לגלות לכם את הסוד של **באר שבע...** בעכרו (מיו: מאוד יש סיכוי!! **שבע** יפול בדיוק וקם!!!

לחידודי־ תולדות.

א. "ולך השדה וצודה לי ציד", וקשה: מדוע יצחק בקשו שיצוד, הרי כיון שהיה צריך זה בשביל קרבן פסח, הא צריך שיהיה תמים בלא מום, ואם יצוד אותו אינו מן הנמנע שיעשנו בעל מום בתוך כדי הציד?? היו לו ליצחק ליקח את הקרבן פסח בדמים??

ב. "ויזד יעקב נזיד", מובא בספר לקט יושר (או"ח עמ' פ"ו), טעם למה אוכלים ביצה מבושלת בליל פסח משום שאברהם אבינו מת בליל פסח, וקשה: דהלא מבואר ברש"י: "ואותו היום מת אברהם ובישל יעקב עדשים להברות את האבל" נמצא א"כ שבישל עדשים אלו בפסח, והא עדשים מין ממיני הקטניות, וקשיא לבני אשכנז דאוסרים אכילת קטניות בפסח??

ג. "ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראות", ופירש רש"י: בעשנן של אלו, נמצא א"כ שהיה בידו של יצחק למנוע כהות ראיה זו, אם היה מגרש עשיו כפי שאביו גירש את ישמעאל, וקשה: דהא יצחק היה עולה תמימה לכל דיניו, (כפי שאסר לו הקב"ה לצאת מא"י), וא"כ מצות עשה היא בקרבן שצריך לשמרו שלא יפול בו מום, וקשה: דאם כהות הראיה באה לו ליצחק מחמת עשנן של עבודה זרה, מדוע לא שמר את עצמו מעשן זה, מדוע לא גרשם מביתו... נהי דעל כבוד עצמו לא חס, אבל על תמימות העולה שבו מדוע לא שמר??

ד. במד"ר (ס"ה סי' ט"ז): "אמר רשב"ג: כל ימי הייתי משמש את אבא ולא שמשתי אותו אחד ממאה ששימש עשיו את אביו", וקשה: דהא בקידושין (לא.): "תני אבימי בריה דרבי אבהו יש מאכיל לאביו פסיוני וטורדו מן העולם ויש מטחינו בריחיים ומביאו לחיי העולם הבא", וביאר שם בתוס' הטעם: "שנענש עליו שמראה לו צר עין על עודתו ויש מטחינו בריחים שהיא מלאכה קשה ומביאו לעוה"ב שמכבדו בדברים טובים ונחומים", והנה: הרי עשיו היה מדבר לאביו בלשון קנטוריא "יקום אבי" (כך מבואר ברש"י פ' כ"ב), ואילו רשב"ג בודאי היה מדבר לאביו בדרך כבוד, וא"כ לשמעתא דקידושין נמצא שרשב"ג כיבד יותר מעשיו?

ה. "אורריך ארור ומברכיך ברוך", "-הצדיקים תחילתם יסורים וסופן שלווה, לפיכך יצחק הקדים קללת אוררים לברכת מברכים" (-רש"י), וקשה: דהא בפרשת לך לך בברכה שביורך הקב"ה לאברם הקדים ברכה לקללה, כדכתיב: "ואברכה מברכיך ומקלליך אאור"??

ו. כתב המ"ב (סי' רכ"א סק"ה): "הרואה נילוס כשהוא קטן וחוזר ורואהו בזמן הוא גדול ושמח בראייתו מברך שהחיינו", נמצא א"כ: שמעיקר הדין ההולך בימים אלו לכינרת ורואה שנתמלאה מחמת גשמי הברכה שירדו בשבוע זה צריך לברך שהחיינו, אבל דא עקא: שמכיוון שבימים אלו שואבים ממנה כל הזמן, לא ניכר כלל שהתמלאה, אבל בהחלט ניכר לעין שהמפלס כבר לא יורד, האם בכה"ג יכול לברך, האם נימא דכיון שיש כאן "ידיעה" שהכינרת מתמלאת (דכיון ששואבים והמפלס לא יורד "בידוע" שהיא מתמלאת), או דילמא: ברכת שהחיינו זו צריכה לבא ע"י השמחה מה"ראיה", ובכה"ג לא מהני ה"ידיעה" בלא "ראיה"?

ותאמר אם כן למה זה אנוכי תלך לדרוש את ה'... שני גויים בבטנך..

אפשר לפרש על דרך הרמב: מדוע הדבר בבור ההולך **לדרוש את ה'**... הוא מתיישב עלמוד בין מאות הבחורים... לפתע הוא מתחיל להרגיש קטן קטן קטן: אני (בלר בין כ"כ הרבה לומדים... מי אני? מי רואה אותי? אם אני אעדר לשבת ימים אל אחד אפילו לא ישים לב... בוקא עולם בדרך אותי בכלל? מה אני כבר יכול להוסיף?

אם כן למה זה אנוכי!!!

אל תבהל מהתחושה הזו... הוא מוכרת בקרב אותם ההולכים לדרוש את ה'... אבל אם באמת תלך לדרוש את ה'... אל תשבתל בעיבה: **שני גויים בבטנך!!!** אתה שואל מה אני שווים? אין מלכות נוגעת החכרתה לפילו כמלא נימה! יש לך הפקיד המלך! הפקיד שרק אתה יכול לעשות ואף אחר בעולם לא יכול... אתה הבן יחיד של בוקא עולם... הוא מסתכל כלפי עליך ורק עליך!!!

רק הדרה קטנה: יש **"אנוכי..."** ויש **"לא יהיה לך..."**

יש כאלה שלא מבינים את הרגיש **"אנוכי"** שלהם... זה שרק מוזכאים סופית **"לא יהיה לך..."** רק אל הם יכולים להרגיש **"אנוכי..."** אל כהו שלא!!!

שני גויים בבטנך!!! אין מלכות (עלת בתרתה אפילו כמלא (מא... יש אם הפרין לשן ש"יהיה לך..." יש אל אני יכול בהחלט להרגיש את **אנוכי...** אמנם בהחלט כי לבודא חיים... יהי רצון שנזכה בקרוב...

הלכה (לא) למעשה

מכיון שהלכות מלוקטות ונערכות ע"י אברך שעדיין לא שימש כל צרכו זאת למודעי:

שאין להוציא מכאן לא הלכה וכ"ש לא מעשה

מקצת מההלכות מלוקטות מספרי מחברי זמננו... ומקצת היוצא לפום ריהטא
ממסקנת דברי המשנה ברורה... מקורות הדברים מצויינים מתחת ההלכות בקצרה

שבת "חופשית..."

א. בישיבות של מעלה הקפידו על ההנהגה, שתלמיד הרוצה לצאת מן העיר, היה נוטל רשות וברכת הדרך מרבו ואז יוצא, ולא זו בלבד, מצינו אף (מו"ק ט.) שרשב"י התפעל מאותם תלמידים שהחמירו על עצמם בזו ההנהגה, ואף לאחר שנפטרו ממנו פעם אחת, חזרו ונפטרו ממנו פעם אחרת (משום שלנו באותו לילה), ושלח את בנו ר"א שיטול מהם ברכה ש"אנשים של צורה הם", והביא המ"ב הנהגה זו (סי' ק"י סקכ"ח) וז"ל: "נוהגין ליטול רשות מהגדולים ומתברכים כשהולכים בדרך. ויש סמך ממ"ש חז"ל נמלכין בסנהדרין ופרש"י נטלו רשות כדי שיתפללו עליהם" עכ"ל.

ב. כתב המ"ב (סי' ק"י סק"כ): "ונכון לכל ירא שמים בעת יציאתו לדרך שיקח עמו הטלית ותפילין שלו אפילו הוא נוסע למקום קרוב ודעתו לחזור היום פן יקרה איזה מקרה ויתבטל ממצוה", ולכאורה: ראוי לבחור ירא שמים הנוסע ביום ששי שיטול עמו את התפילין אפילו שדעתו לחזור מיד במוצאי שבת, אבל המכיר טבעו שאם יקח התפילין לביתו, יכול הוא לשכוח אותם בביתו (וכ"ש באוטובוס) עדיף טפי שישאירם בישיבה.

ג. אמנם יש שהנהיגו דרך כבוד, שבשעה שנוסע לביתו, ליטול את **התפילין בידו** (ולא להניחם בתיק עם שאר המטלטלים, וסמך למנהג זה, מהא דמשארותם צרורות על שמלותם, ולא הטעינום על ג' מאות חמורים לובים שנשאו מטלטליהם) מ"מ, כיון שיש חשש שיאבדו מחמת זה, ראוי לבטל המנהג ולהניחם בתיק השמור, וזה כבודם, אמנם, יש ליזהר בכבודם של התפילין ולא יניחם יחד עם הכביסה המלוכלכת, אא"כ הניחם בשקית נפרדת דהוי כיס בתוך כיס, (דהא נרתיק התפילין שלנו לא חשיב כיס בתוך כיס, כיון שבסתמא לא משמש דבר אחר חוץ מהתפילין).

ד. אע"ג דדינא דגמ' הוא: ד"אסור לאדם שיהלך בע"ש יותר מג' פרסאות", אבל האחרונים הקלו, באופן "שנוסע בעגלה או רוכב על סוס דנוסע במהרה, יוכל ליסע הרבה, יותר מג' פרסאות", אמנם יש להעיר תשומת הלב: דכל זה כשאכן "נוסע בעגלה", אבל אותם צעירים העומדים על פרשת דרכים ומשליכים יהבם (ואצבעותיהם..) לחסדי "עגלות" העוברים ושבים, פשיטא דלא שייך בכה"ג היתר ד"נוסע בעגלה", וא"כ חזר הדין ובכה"ג אסור להם מדינא לנסוע בדרך זו ביום ע"ש מרחק שיעור יותר מג' פרסאות. (מלבד אזהרת גדולי הדור בהנהגה קלוקלת זו).

ה. הנהגת דרך ארץ לנוסע לביתו, שלא יבא בהפתעה אלא ירים קודם לכן טלפון ויודיע על בואו, כמבואר בנדה (טז:): אמר רבי שמעון: ארבעה הקב"ה שונאן ואף אני איני אוהבן" וחדא מינייהו, "הבא לביתו פתאום", (נ.ב: מכאן יש גם ללמוד, הנהגת דרך ארץ, דבעלמא כשרוצה להיכנס לביתו, קודם יקיש על הדלת ואח"כ יכנס, מילקוט (אחרי רמז תקע"א): "רבי יוחנן ברבי כד הוה סליק למשאל בשלמיה דרבי חנינא הווה מבעבע" ויליף ליה מ"ונשמע קולו בבואו אל הקודש.)

ו. בחור הבא לשבת בביתו, דין אורח לו, וצריך לומר ברכת האורח בברהמ"ז, והוא קודם בברכת הזימון כדין "אורח מברך" לשאר בני הבית אפילו גדולים ממנו, אם אינם אורחים, אבל לשאר דברים בפשטות לא חשיב אורח, (כגון לעניין מליחת בשר דבמקום דאיכא אורחים אפשר להקל בשמונה עשרה דקות ולא כשעה).

ז. הנוסע כבר ביום חמישי לביתו, ראוי לכתחילה להביא עמו גם בגדי שבת וגם בגדי יום חול, אבל אם הוא משוי וטרחה גדולה לו, או שחושש שמא יאבדו בטורח הדרך, מ"מ עדיף שלכל הפחות יחליף מקצת מן הבגדים, כחולצה ומכנסיים או יכבסם ויחזור וילבישם קודם השבת כדי שיהא ניכר שהוא לכבוד שבת..

ח. בחור הנוסע לשבת לביתו, יש להסתנפ: האם יכול לאסור על אורחים הבאים לישן על מיטתו, האם דינו כאורח וא"כ אינו יכול לאסור על אורחים אחרים כשאינו נמצא, או כשואל ויש לו דין בעלות שואל על מטתו, (דבר זה תלוי בכמה פרטים התלויים בכל מקרה לגופו, בדעת הנהלת הישיבה ובהוראת קבע להיכן הולכת ועוד...) מ"מ לגבי פוריא ובי סדיא והמצעים פשיטא דבסתמא קפדי עליה, ואין רשות לאורח להשתמש בה ללא גילוי דעת גמור מהבעלים,
אבל אם הוא בהיפך, כגון שנוסע לשבת, ורוצה להזמין אורח שישן על מיטתו במקומו, בכה"ג יכולים חברי החדר למנעו בטענת "אותך אנחנו יכולים לקבל, אותו אין אנחנו יכולים לקבל" (חו"מ סי' שט"ז ס"ב, מ"מ פשוט דכל זה בסתמא אבל אם קיבל אותו אורח רשות מהנהלת הישיבה, רשות יש לה להנהלת הישיבה להוציא ולהכניס "ואת העם העביר אותם... מקצה ארץ מצרים ועד קצהו..."

ט. בחור המקבל דמי כיס מהוריו אינו צריך ויתכן שאפילו אסור להפריש מעשר כספים מממון זה, משום שדמי כיס אלו לא ניתנו לו בתורת שכר אלא בתורת צדקה מהוריו כדי שישתמש בזה לצרכיו, מ"מ: מתנה מועטת לעני המחזר על הפתחים, מסתמא לא קפדי ההורים ויכול לתת.

מה זה מדהרת - - למצא בני...

קורא יקר: אני רוצה להשיג מאה אלף דולר... כמה זמן **יארוך** לי עד שאני אקבל את זה? כמה זמן **אורך להמציא** 100.000 דולר יש מאיין? תלוי מי אתה... אם אתה בינונ"ל מאוד **מהר** אתה יכול **להמציא** את הסכום הזה... אבל אם אתה אברך כולל... אתה יכול למות... מאוד **לאט** אורך לאברך כולל עד שהוא **מגיע** מאה אלף דולר...
עד כאן **להמציא!!!** אבל **מגיע** מיליונר אחד הלך ברחוב והאריק שלו (כל מהכיס... בחור ישיבה אפרן אחד הלך ברחוב ופתאום הוא **מגיע** מאה אלף דולר על הריצפה... כמה זמן ארך לו **למצוא**? רגע כמו מריה!!!
להמציא? אורך המון זמן.. אבל **למצוא** **מציאה** זה בסך הכל ענין של **שניה אחת** של מזל...
בלהמציא!!! **להשיג**!!! בכה שייך **מהר** ולאט!! אבל בלמצא... **לא שייך** מהר ולאט.. **למצא** זה **שניה אחת** וזהו!!
אם כבר **מאוד מאוהבה** לשון של **מהר** ולאט... **מציאה** זה מאיך ענין של רגע. איך מאה הרבעל יצחק שהוא **מהר**- **למצא** אבל מציאה **לא שייך** לשון של **מהר** ולאט... **מציאה** זה מאיך ענין של רגע. איך מאה הרבעל יצחק שהוא **מהר** - - - **למצא**
מהר - - - **למצא**

הבישור בבה הזא כך:

יצחק כבר הבריל.. עשו אומר הבוישה כל עיר כמו בקיצה עבכוש... אאאא

מי בטוחו של דבר יקבל את הגיהנם!!

הוא מאוד רצתה להיכנס אליו... להסביר לו את הדברים... אבל המשבקים לא נכנסו לה... בלה היה ענק שבלקים.. היה פרוץ לגמרי מכל עניני העולם... אבל המשבקים הישר לעצמם... הם כל הכלי לעבוד עליו... כן הבזוי היה יותר מרפקים ויותר קשרים עם הגיבים של המחבר... כן הוא הבלוא לראות את אבא שלו שהוא יותר מתאים מהבן הקטן... האמא ראתה שאין ברירה... הוא עשתה קומבינה פוליטית... וכנסה מהבלא האחורית. וכבר יקיר גנב את הברכות

הסגנון של הפרשנות הנו מוכרח לך מאוצרו מקומקם עכשיו לפומיה!!!

פשוט וברור שמי שכך ולמד וכל יפרש את הסוגיה של גיבא הברכות. דינו כמלה פנים בתורה שלא כהלכה לכל השטות... כה בהתלם מתאים לפרי הבאושים של הבית ספר לפוליטיקה שלומד את דרכו איך לפרשן כל קורא. שיבא מיהמת ליבם של עזולו הפור...

אבל כה כתוב!! ומיבים להבין את כה!!

כתוב ראהבב יצחק את עשיו כי ציד בפיו!!! יבאך אבא מעשיו!! והוא אבא אמנו זה הבלד האחרון זה הבלד שיבאך לא ראה ברינים פרורה לרליו של עשיו... הוא היה בטוח שהוא עשו שלומא!! הוא המובל את המרכבה הרליונה והוא ובשא את הבינון השלם... **ובאבן לא היה מתים!!!** אבל כראה שהיה כאן משהו הרבה יותר עמוק מבינים בעלמא... **היה משהו מאוד מאוד מיוחד בעשיו!!** זה כפי כך שהיה בו כפי המנה על כל המעשים הרעים של עשיו... על כל המעשים מכל

שני יעדים (ולפי יובאבן!! הם היו באומים... אבל בתבונות שהם היו שונים מן הקבה אל הקבה.. יקיר הוא **איש תם ישב אוהלים!!** יקיר היותה **נשמה עליונה** מאוד מרוממת... יקיר אבינו מסבלו בבן **בטוב**... עוד בטבן אמו הוא רק הרים את הלאקה של אוזני הסמרים... הוא כבר רבה לבאת...

אבל עשיו!! עשיו היו תבונות מאוד **קטנוניות!!** מבל מבד אחד היותה לו **נשמה עליונה זבוהה**... אבל מבד שני: היותה לו גם **נפש בהמית נמוכה**... **ועשיו שלא תבין לא כון: שניהם** היו המשבדווים... **שניהם** היו סוינות קשים... גם יקיר גם עשיו **ההבדל היה אחד:** ההמשבדווים של יקיר היה **בפ-ק-י-ר-י-ר-ו!!!** ואילו ההמשבדווים של עשיו היו **ק-ל-ל-ב-ב-ר-ו!!!** יקיר אבינו יושב כבר 13 שנים בישיבה ולא מניח את הראש אפילו רגע... אבל יש לו כל הכלי (סוינות.. אינה סוינות!! סוינות (וסא יקיר אבינו... האש לנות שבריר שניה אז לא... האש לרחל שהה בחקל תפוחין אז בלעניקא קדישא.. בקיצור: סוינות בפג'ר (ים של יקיר אבינו שהשוה חקוקה בלבבכה... סוינות **נשמה!** אבל עשיו ? ? ? ? ? אינה סוינות יש לעשיו אוה אוה... שלא בגד: ההמשבדווים של עשיו כה... האש להיות להשגות של פאב ובאחר... אז.. אז לבור לא לבור הבשרות הכי תמורות בעורה... בקיצור: **קוטבנות!!!** **יום אחד** עשיו רודה לעשר את הלא... **לחרפת הוא** יבא לוכר ורבא ונב... **מבד אחד** כל כולו קדוש וטהור... הוא מתעבב לעשיו אשה זה לא ארבעים... **ומבד שני** הוא בד נשם מעשה אשה בלעיהם... **מבד אחד** אינה מושיים של כובוד אב... אינו שלומה... **ומאוכל ינשא** אינה מורא רוח מהקלאסטים שהוא הבאמן אומה... ובאחר היה עשוה רק מהעשר של הלב בהלה... ובאחר הראה את הכל!!! ובאחר אובאן הוטב את הסיבות אושיות שבדקת ממעשיו של עשיו!! אבל ובאחר לא חוכר בו: למרות הכל ולא הכל: **ראהבב יצחק את עשיו!!!**

אתה יודע למהה

כי רבינו ומבהר שיהיה לו מבוד ושכיבה **בנמנים!!!** והעיקר השלם עוד רק כשלכובו מבבר עוד בד **הנמנים!!** (! איך מורידים את מלכובו מבבר

לנמנים!!

הנאי האחד ומחד הוא:

כי כל בשמים ובארץ לך ה' הממלכה!!! מלכות ה' חובת להעשות ע"י **חיבור שמים-ו-ארץ!!!** איך נשה **חיבור** בין **שמים**--- ל---**ארץ!!** בשבול בה בחיך את האדם שיש לו שני (יבודים קוטביים: מבד אחד **נשמה עליונה עליבה** מן **השמים!!!** ומאוחר **נפש בהמית נמוכה** מן **הארץ!!!**

אבל בכל בבאת נמוכה ובזבאת ובלבת שלום בין הנשמה העליונה... לנפש מן הנמנים!! אבל נשה

הוא מאוד רבתה להיכנס אליו... להסביר לו את הדברים... אבל המשבקים לא נכנסו לה... בלה היה ענק שבלקים.. היה פרוץ לגמרי מכל עניני העולם... אבל המשבקים הישר לעצמם... הם כל הכלי לעבוד עליו... כן הבזוי היה יותר מרפקים ויותר קשרים עם הגיבים של המחבר... כן הוא הבלוא לראות את אבא שלו שהוא יותר מתאים מהבן הקטן... האמא ראתה שאין ברירה... היא עשתה קומבינה פוליטית... וכנסה מהבלא האחורית. וכבר יקיר גנב את הברכות

הסגנון של הפרשנות הנו מוכרח לך מאוצרו מקומקם עכשיו לפומיה!!!

פשוט וברור שמי שכך ולמד וכל יפרש את הסוגיה של גיבא הברכות. דינו כמלה פנים בתורה שלא כהלכה לכל השטות... כה בהתלם מתאים לפרי הבאושים של הבית ספר לפוליטיקה שלומד את דרכו איך לפרשן כל קורא. שיבא מיהמת ליבם של עזולו הפור...

אבל כה כתוב!! ומיבים להבין את כה!!

כתוב ראהבב יצחק את עשיו כי ציד בפיו!!! יבאך אבא מעשיו!! והוא אבא אמנו זה הבלד האחרון זה הבלד שיבאך לא ראה ברינים פרורה לרליו של עשיו... הוא היה בטוח שהוא עשו **שלומא!!** הוא המובל את המרכבה הרליונה והוא ובשא את הבינון השלם... **ובאבן לא היה מתים!!!** אבל כראה שהיה כאן משהו הרבה יותר עמוק מבינים בעלמא... **היה משהו מאוד מאוד מיוחד בעשיו!!** זה כפי כך שהיה בו כפי המנה על כל המעשים הרעים של עשיו... על כל המעשים מכל

שני יעדים (ולפי יובאבן!! הם היו באומים... אבל בתבונות שהם היו שונים מן הקבה אל הקבה.. יקיר הוא **איש תם ישב אוהלים!!** יקיר היותה **נשמה עליונה** מאוד מרוממת... יקיר אבינו מסבלו בבן **בטוב**... עוד בטבן אמו הוא רק הרים את הלאקה של אוזני הסמרים... הוא כבר רבה לבאת...

אבל עשיו!! עשיו היו תבונות **קוטבנ